Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2759/75

av den 29 oktober 1975

om den gemensamma organisationen av marknaden för griskött

(EGT L 282 , 1.11.1975, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets förordning (EEG) nr 367/76 av den 16 februari 1976	L 45	1	21.2.1976
►**M2**	Rådets förordning (EEG) nr 1423/78 av den 20 juni 1978	L 171	19	28.6.1978
►**M3**	Kommissionens förordning (EEG) nr 2966/80 av den 14 november 1980	L 307	5	18.11.1980
►**M4**	Rådets förordning (EEG) nr 3768/85 av den 20 december 1985	L 362	8	31.12.1985
►**M5**	Rådets förordning (EEG nr 1473/86 av den 13 maj 1986	L 133	36	21.5.1986
►**M6**	Rådets förordning (EEG) nr 1475/86 av den 13 maj 1986	L 133	39	21.5.1986
►**M7**	Rådets förordning (EEG) nr 3906/87 av den 22 december 1987	L 370	11	30.12.1987
►**M8**	Rådets förordning (EEG) nr 1249/89 av den 3 maj 1989	L 129	12	11.5.1989
►**M9**	Rådets förordning (EG) nr 3290/94 av den 22 december 1994	L 349	105	31.12.1994
►**M10**	Rådets förordning (EG) nr 1365/2000 av den 19 juni 2000	L 156	5	29.6.2000
►**M11**	Rådets förordning (EG) nr 1913/2005 av den 23 november 2005	L 307	2	25.11.2005

Ändrad genom:

►**A1**	Anslutningsakten för Grekland (*)	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(anpassad genom rådets beslut 95/1/EG, Euratom, EKSG)	L 1	1	1.1.1995

(*) Denna rättsakt finns inte publicerad på svenska.

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2759/75

av den 29 oktober 1975

om den gemensamma organisationen av marknaden för griskött

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([1]), och

med beaktande av följande:

De grundläggande bestämmelserna om organisationen av marknaden för griskött har sedan de antogs ändrats ett antal gånger. Den stora mängden texter, deras komplexitet och det faktum att de är utspridda i olika nummer av Europeiska gemenskapernas officiella tidning gör att de är svåra att använda och därför saknar den klarhet som bör utmärka all lagstiftning. De bör därför kodifieras.

För att den gemensamma marknaden för jordbruksprodukter skall kunna fungera och utvecklas måste den kompletteras av en gemensam jordbrukspolitik som framför allt innefattar gemensam organisation av marknaderna för olika jordbruksprodukter. En sådan organisation kan utformas på olika sätt beroende på vilken produkt det är fråga om.

Syftet med den gemensamma jordbrukspolitiken är att uppnå målen enligt artikel 39 i fördraget. För att stabilisera marknaderna och tillförsäkra den berörda befolkningen inom jordbruket en skälig levnadsstandard bör inom grisköttssektorn dels vidtas åtgärder för att underlätta en anpassning av utbudet till marknadens behov, dels vidtas lämpliga interventionsåtgärder. Det senare kan ske i form av uppköp genom interventionsorgan. Stöd kan emellertid också utgå för privat lagring, eftersom ett sådant stöd minst stör den normala avsättningen av produkter och kan bidra till att minska den volym som köps upp av interventionsorganen. I detta syfte bör särskilt fastställas ett baspris, vid vilket interventionsåtgärder kan sättas in, och de villkor som skall gälla för interventionen.

Upprättandet av en enhetlig gemensam marknad för griskött innebär att ett enhetligt system för handel vid gemenskapens yttre gränser införs. Ett sådant system, som innefattar importavgifter och exportbidrag i förening med interventionsåtgärder, tjänar också till att stabilisera den gemensamma marknaden, särskilt genom att förhindra att prisfluktuationer på världsmarknaden påverkar priserna inom gemenskapen.

För att uppnå detta mål bör det som regel vara tillräckligt att införa avgifter på import från tredje land, vilka tar hänsyn till den effekt på foderkostnaderna som skillnader mellan priserna på foderspannmål inom gemenskapen och på världsmarknaden medför, och till behovet av att skydda förädlingsindustrin inom gemenskapen.

Det är nödvändigt att undvika sådana störningar på den gemensamma marknaden som förorsakas av utbud på världsmarknaden till onormalt låga priser. Därför bör slusspriser fastställas och importavgifterna höjas med ett tilläggsbelopp när offertpriserna fritt gränsen är lägre än dessa priser. Systemet med slusspriser kommer emellertid inte att fungera i de fall då det är svårt att fastställa ett tillräckligt representativt offertpris för alla de produkter som faller under ett enskilt nummer i tulltaxan. En metod att beräkna tilläggsbeloppet i sådana fall bör därför utarbetas.

För att kunna kontrollera importens omfattning bör ett system med importlicenser skapas, vari ingår att säkerhet ställs som en garanti för att importen sker.

([1]) EGT nr C 60, 13.3.1975, s. 42.

▼B

Införandet av exportbidrag till tredje land motsvarande skillnaden mellan priserna inom gemenskapen och på världsmarknaden kommer att säkerställa gemenskapens deltagande i den internationella handeln med griskött. För att ge exportörerna inom gemenskapen ett visst mått av säkerhet i fråga om exportbidragens stabilitet bör åtgärder vidtas för att i förväg kunna fastställa bidragen inom grisköttsektorn.

Förutom det ovan beskrivna systemet bör åtgärder vidtas för att helt eller delvis kunna förbjuda utnyttjandet av aktiv förädling, när situationen på marknaden kräver det.

Systemet med importavgifter gör det möjligt att undvara alla andra skyddsåtgärder vid gemenskapens yttre gränser. I undantagsfall kan emellertid ett system med gemensamma priser och importavgifter visa sig bristfälligt. För att i sådana fall inte lämna den gemensamma marknaden försvarslös inför de störningar som kan uppstå sedan de hinder för importen som tidigare fanns avlägsnats, bör gemenskapen ha möjlighet att utan dröjsmål vidta alla de åtgärder som är nödvändiga.

Inskränkningar i den fria omsättningen av varor på grund av åtgärder som syftar till att hindra spridningen av djursjukdomar kan skapa svårigheter på marknaden i en eller flera medlemsstater. Åtgärder bör vidtas för att kunna införa särskilda marknadsstödjande åtgärder för att avhjälpa en sådan situation.

För att underlätta genomförandet av de föreslagna åtgärderna bör ett förfarande införas som medger att ett nära samarbete etableras mellan medlemsstaterna och kommissionen i en förvaltningskommitté.

Upprättandet av en enhetlig marknad byggd på ett gemensamt prissystem kan komma att äventyras om vissa stöd beviljas. Därför bör de bestämmelser i fördraget tillämpas på grisköttssektorn, vilka medger en värdering av de stödåtgärder som medlemsstaterna vidtar och förbud mot sådana som är oförenliga med den gemensamma marknaden.

Den gemensamma organisationen av marknaden för griskött måste samtidigt på lämpligt sätt ta hänsyn även till de mål som anges i artikel 39 och 110 i fördraget.

De utgifter som medlemsstaterna haft till följd av de förpliktelser som uppkommer vid tillämpningen av denna förordning faller på gemenskapen i enlighet med bestämmelserna i artikel 2 och 3 i rådets förordning (EEG) nr 729/70 ([1]) av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken, ändrad genom förordning (EEG) nr 1566/72 ([2]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

▼M7

1. Den gemensamma organisationen av marknaden för griskött skall bestå av ett pris- och handelssystem och täcka följande produkter:

KN-nr	Varuslag
a) ex 0103	Tamsvin, levande, med undantag av renrasiga avelsdjur
b) ex 0203	Kött av tamsvin, färskt, kylt eller fryst
ex 0206	Ätbara slaktbiprodukter av tamsvin, med undantag av sådana för framställning av farmaceutiska produkter, färska, kylda eller frysta

([1]) EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 13.
([2]) EGT nr L 167, 25.7.1972, s. 5.

▼**M7**

	KN-nr	Varuslag
	ex 0209 00	Svinfett, inte innehållande kött (inte utsmält), färskt, kylt, fryst, saltat, i saltlake, torkat eller rökt
	ex 0210	Kött och ätbara slaktbiprodukter av tamsvin, saltade, i saltlake, torkade eller rökta
	1501 00 11 1501 00 19	Ister och annat svinfett, utsmält, även utpressat eller extraherat med lösningsmedel
c)	1601 00	Korv och liknande produkter av kött, slaktbiprodukter eller blod, beredningar av dessa produkter
	1602 10 00	Homogeniserade beredningar av kött, slaktbiprodukter eller blod
	1602 20 90	Beredningar eller konserver av lever av alla slags djur, med undantag av gås eller anka
	1602 41 10 1602 42 10 1602 49 11- 1602 49 50	Andra beredningar eller konserver innehållande kött eller andra slaktbiprodukter av tamsvin
	1602 90 10	Beredningar av blod av alla slags djur
	1602 90 51	Andra beredningar eller konserver innehållande kött eller andra slaktbiprodukter av tamsvin
	1902 20 30	Fyllda pastaprodukter, även kokta eller på annat sätt beredda, innehållande mer än 20 viktprocent korv och liknande kött och slaktbiprodukter av alla slag, inbegripet fett av alla slag, oavsett ursprung

▼**M8**

▼**B**

AVDELNING I

Priser

Artikel 2

För att stimulera åtgärder inom näringslivet som underlättar en anpassning av utbudet till marknadens krav, får i fråga om de produkter som anges i artikel 1.1 följande åtgärder vidtas inom gemenskapen:

— Åtgärder som främjar en bättre organisation av produktionen, förädlingen och avsättningen.

— Åtgärder som förbättrar kvaliteten.

— Åtgärder som gör det möjligt att införa kort och långsiktiga prognoser på grundval av kunskap om de produktionsmedel som används.

— Åtgärder som underlättar redovisningen av prisutvecklingen på marknaden.

Allmänna bestämmelser om dessa åtgärder skall antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 43.2 i fördraget.

Artikel 3

Följande interventionsåtgärder får vidtas för att förhindra eller dämpa ett kraftigt prisfall:

— Stöd till privat lagring.

▼B

— Uppköp genom interventionsorgan.

Stöd till privat lagring kan ges för produkter som bestäms enligt reglerna i artikel 5.

▼M7

Interventionsorganens uppköp skall avse hela eller halva slaktkroppar, färska eller kylda (undernummer 0203 11 10 i den kombinerade nomenklaturen). De kan avse färskt eller kylt sidfläsk, randigt (undernummer ex 0203 19 15) och färskt eller kylt svinfett, dock inte utsmält sådant (undernummer ex 0209 00 11).

▼B

Artikel 4

▼M10

1. Baspriset för kött av tamsvin i form av slaktkroppar eller halva slaktkroppar, nedan kallade ”slaktkroppar av gris”, av standardkvalitet skall vara 1 509,39 euro per ton från och med den 1 juli 2000.

Standardkvaliteten skall bestämmas efter slaktvikt och slaktkropparnas innehåll av magert kött i enlighet med artikel 2.2 och 2.3 i förordning (EEG) nr 3220/84 enligt följande:

— slaktkroppar som väger minst 60 men mindre än 120 kg: klass E

— slaktkroppar som väger 120–180 kg: klass R.

▼B

2. Interventionsåtgärder får vidtas när marknadspriset i gemenskapen på slaktkroppar av gris är och sannolikt kommer att förbli mindre än 103 % av baspriset. Marknadspriset fastställs därvid efter de priser som noterats i varje medlemsstat på de representativa marknaderna inom gemenskapen och som är vägda genom koefficienter som anger den relativa storleken på grisbeståndet i varje medlemsstat.

3. Interventionsorganen som är utsedda av varje medlemsstat skall vidta åtgärder enligt de villkor som anges i artiklarna 57.

▼M10

▼M8

5. Rådet skall på förslag av kommissionen med kvalificerad majoritet fastställa gemenskapens skala för klassificering av slaktkroppar av gris.

6. Det förfarande som anges i artikel 24 skall tillämpas för

— beslut om interventionsåtgärder och datum då de skall upphöra att gälla,

— beslut om förteckningen över representativa marknader,

— beslut om närmare bestämmelser för tillämpningen av denna artikel.

▼B

Artikel 5

▼M2

1. Uppköpspriset för slaktkroppar av gris av standardkvalitet får inte överstiga 92 % eller understiga 78 % av baspriset.

▼M9

2. För produkter av standardkvalitet, utom slaktkroppar av gris, skall uppköpspriserna beräknas på grundval av uppköpspriset för slaktkroppar av gris med utgångspunkt från det förhållande som råder mellan handelsvärdet för dessa produkter och handelsvärdet för slaktkroppar av gris.

▼B

3. För andra produkter än sådana som är av standardkvalitet, skall uppköpspriserna utgå från dem som gäller för motsvarande standardkvaliteter och hänsyn tas till skillnaden i kvalitet i förhållande till standardkvaliteten. Dessa priser skall gälla för definierade kvaliteter.

▼B

4. Det förfarande som anges i artikel 24 skall tillämpas för att

a) bestämma vilka produkter som skall bli föremål för interventionsåtgärder och specificera vilka kvaliteter som får köpas upp; vidare får en del viktgrupper i vissa regioner inom gemenskapen undantas från intervention, då de inte är representativa för grisköttsproduktionen i den berörda regionen,

b) fastställa uppköpspriserna och storleken på stödet till privat lagring,

c) anta närmare bestämmelser om tillämpningen av denna artikel, särskilt vad gäller villkoren för uppköp och lagring av produkter i de fall intervention enligt artikel 3 skall tillämpas.

▼M9

d) fastställande av den koefficient som uttrycker det förhållande som avses i punkt 2.

▼B

Artikel 6

1. Avsättningen av de produkter som köpts upp av interventionsorganen i enlighet med artiklarna 3, 4 och 5 skall ske på ett sådant sätt att man dels undviker varje form av störning på marknaden, dels kan garantera köparna såväl en likvärdig tillgång till varorna som en likvärdig behandling i övrigt.

2. Närmare bestämmelser om tillämpningen av denna artikel, särskilt i fråga om försäljningspriser, villkor för uttag av lagrade produkter och i förekommande fall förädling av de produkter som köpts upp av interventionsorganen, skall antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 24.

Artikel 7

1. Rådet skall på förslag av kommissionen med kvalificerad majoritet fatta beslut om allmänna bestämmelser om bidrag till privat lagring.

2. Närmare bestämmelser om tillämpningen skall antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 24.

▼M9

AVDELNING II

Handel med tredje land

Artikel 8

1. Vid import till och export från gemenskapen av någon av de produkter som anges i artikel 1 kan framläggandet av en importlicens respektive en exportlicens krävas.

Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort inom gemenskapen och utan att detta påverkar åtgärder som vidtas för att tillämpa artiklarna 11 och 13.

Import- och exportlicenser skall gälla inom hela gemenskapen. Sådana licenser skall utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importeras eller exporteras under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure, skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

2. Licensernas giltighetstid och övriga tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 24.

Artikel 9

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för de produkter som anges i artikel 1.1.

▼M9

Artikel 10

1. För att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa produkter enligt artikel 1, skall en tilläggstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i artikel 10, om de villkor som anges i artikel 5 i det jordbruksavtal som slöts i enlighet med artikel 228 i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan har uppfyllts, med undantag för det fall att det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden, eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

2. De utlösande priserna, som utgör den övre gränsen för när en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de utlösande priser som gemenskapen anmäler till WTO.

De utlösande kvantiteter som måste överskridas för att en tilläggsimporttull skall tas ut skall bestämmas på grundval av särskilt importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år då de negativa effekter som avses i punkt 1 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå.

Cif-importpriser skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

3. De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna för det aktuella partiet.

4. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter till denna artikel i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 30. I sådana tillämpningsföreskrifter skall bl. a. anges

a) de produkter för vilka tilläggsimporttullar får tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet,

b) de övriga kriterier som krävs för tillämpningen av punkt 1 i enlighet med artikel 5 i nämnda avtal.

Artikel 11

1. De tullkvoter för produkter enligt artikel 1 som följer av avtal som slutits inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan skall öppnas och förvaltas i enlighet med tillämpningsföreskrifter som antagits i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 24.

2. Kvoter skall förvaltas med användning av en av följande metoder eller med en kombination av dessa metoder:

— En metod som är grundad på den ordningsföljd i vilken ansökningarna inkommer (metoden ”först till kvarn”).

— En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden ”samtidig behandling”).

— En metod som är grundad på traditionella handelsflöden (metoden ”traditionella/nya mönster”).

Andra lämpliga metoder får antas.

De får inte medföra diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Den förvaltningsmetod som antas skall, i förekommande fall, lägga vederbörlig vikt vid försörjningsbehoven på gemenskapsmarknaden och behovet att säkra nämnda marknads jämvikt, samtidigt som de kan utgå från de metoder som tidigare har tillämpats på kvoter motsvarande dem som avses i punkt 1, utan att detta påverkar de rättigheter som följer av avtal som sluts inom ramen för förhandlingarna i Uruguayrundan.

4. De tillämpningsföreskrifter som avses i punkt 1 skall innehålla bestämmelser om öppnandet av årliga kvoter, vilka vid behov fördelas över året, samt skall i förekommande fall innehålla bestämmelser om

a) garantier som täcker produktens art, avsändningsplats och ursprung,

▼M9

b) erkännande av de dokument som används för kontroll av de garantier som avses i a, och

c) de villkor på vilka importlicenser utfärdas samt importlicensernas giltighetstid.

Artikel 12

1. Om priser på gemenskapsmarknaden höjs väsentligt och den situationen sannolikt kommer att bestå och därmed störa eller hota att störa nämnda marknad, får de åtgärder som avses i punkt 4 vidtas.

2. En väsentlig prishöjning i den bemärkelse som avses i punkt 1 skall anses föreligga om det genomsnittliga priset på slaktkroppar av gris på de representativa gemenskapsmarknader som anges i bilagan till förordning (EEG) nr 2123/89 efter en allmän prishöjning inom alla gemenskapsregioner är högre än genomsnittet av dessa priser, beräknat för föregående period om tre regleringsår, från den 1 juli till den 30 juni, vid behov justerat efter de fluktuerande trenderna för de aktuella priserna, höjt med skillnaden mellan detta genomsnitt och genomsnittet av de baspriser som gäller under den aktuella perioden, med beaktande av eventuella ändringar av baspriset i förhållande till genomsnittspriset för den aktuella perioden.

3. En väsentlig prishöjning kan förväntas bestå i den bemärkelse som avses i punkt 1 om det råder en obalans mellan tillgången och efterfrågan på griskött och denna obalans kan förväntas bestå, bl. a. mot bakgrund av

a) fluktuerande trender vad avser antalet betäckta suggor och priserna på smågrisar,

b) undersökningar och beräkningar som utförs i enlighet med direktiv 93/23/EEG av den 1 juni 1993 om statistiska undersökningar av grisproduktionen,

c) förväntade utvecklingstrender för marknadspriserna för slaktkroppar av gris.

4. Om de villkor som anges i föregående stycken är uppfyllda får beslut fattas om hel eller delvis befrielse från importavgifterna i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 24. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall vid behov antas i enlighet med samma förfarande.

Artikel 13

1. I den mån som krävs för att det skall vara möjligt att exportera de produkter som förtecknas i artikel 1 på grundval av noteringar eller priser för dessa produkter på världsmarknaden och inom de gränser som följer av de avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget, får skillnaden mellan dessa noteringar eller priser och priserna inom gemenskapen utjämnas genom exportbidrag.

2. Den metod som antas för fördelning av kvantiteter som berättigar till exportbidrag skall vara den metod

a) som är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den aktuella marknaden och som gör det möjligt att utnyttja de disponibla resurserna på effektivaste sätt, med beaktande av gemenskapsexportens effektivitet och struktur, utan att detta medför diskriminerande behandling mellan små och stora aktörer,

b) som ur administrativ synpunkt är minst besvärlig för aktörerna med hänsyn till förvaltningskraven,

c) som förhindrar diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Exportbidrag skall vara desamma för hela gemenskapen. De får variera beroende på destination, om situationen på världsmarknaden eller de särskilda behoven på vissa marknader gör detta nödvändigt.

Exportbidrag skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 24. Exportbidrag skall fastställas med regelbundna intervaller, men anbudsförfarande får inte tillämpas.

▼M9

Förteckningen över de produkter för vilka exportbidrag beviljas och bidragsbeloppet skall fastställas minst var tredje månad. Bidragsbeloppet får emellertid bibehållas på samma nivå i mer än tre månader och under mellantiden får kommissionen vid behov, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ, justera bidragsbeloppet.

4. Exportbidrag skall fastställas med beaktande av

a) den rådande situationen och förväntade utvecklingen vad avser

— priserna och tillgången på grisköttsprodukter på gemenskapsmarknaden,

— priserna på grisköttsprodukter på världsmarknaden,

b) nödvändigheten av att undvika störningar som kan förorsaka en långvarig obalans mellan tillgång och efterfrågan på gemenskapsmarknaden,

c) den ekonomiska aspekten av den föreslagna exporten,

d) de gränser som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget.

Vid fastställande av exportbidraget skall dessutom särskild hänsyn tas till behovet att upprätta en balans mellan användningen av gemenskapens basprodukter i framställningen av förädlade varor som exporteras till tredje land, och användningen av de produkter från tredje land som får importeras för aktiv förädling.

Vid beräkning av bidragsbeloppet för de produkter som anges i artikel 1 skall hänsyn tas till skillnaden mellan priserna inom gemenskapen och priserna på världsmarknaden för den kvantitet foderspannmål som krävs för att inom gemenskapen framställa 1 kg griskött. När det gäller andra produkter än slaktkroppar av gris skall även de koefficienter som avses i artikel 5.2 beaktas.

5. Det gemenskapspris som avses i punkt 1 skall fastställas på grundval av

a) de faktiska priserna i de olika avsättningsleden inom gemenskapen,

b) de faktiska exportpriserna.

De världsmarknadspriser som avses i punkt 1 skall fastställas på grundval av

a) de faktiska priserna på tredje länders marknader,

b) de fördelaktigaste priserna i tredje länder som är bestämmelseländer vid import från tredje länder,

c) de producentpriser som har noterats i exporterande tredje länder, i förekommande fall med beaktande av de stöd som dessa länder beviljar,

d) anbudspriserna fritt gemenskapens gräns.

6. Exportbidrag beviljas endast på ansökan och efter framläggande av gällande exportlicens.

7. Det exportbidrag som gäller för de produkter som avses i artikel 1 skall vara det bidrag som gäller den dag då licensansökan inkommer och, när det gäller differentierade bidrag, det bidrag som gäller samma dag

a) för den destination som anges i licensen, eller, i förekommande fall,

b) för den verkliga destinationen om den inte är samma destination som den som anges i licensen. I sådant fall skall gällande belopp inte överstiga det belopp som gäller för den destination som anges i licensen.

Lämpliga bestämmelser får antas för att förhindra missbruk av den flexibilitet som medges enligt denna punkt.

8. När det gäller produkter som anges i artikel 1 för vilka exportbidrag utbetalas inom ramen för livsmedelsbistånd får punkterna 6 och 7 åsidosättas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 24.

9. Exportbidrag utbetalas efter framläggande av bevis på att

— produkterna har exporterats från gemenskapen,

▼M9

— produkterna har sitt ursprung inom gemenskapen, utom i de fall där punkt 10 gäller, och

— när det gäller differentierade bidrag, produkterna har nått den destination som anges i licensen eller annan destination för vilken exportbidraget fastställdes, utan att detta påverkar bestämmelserna i punkt 7 b. Undantag från denna bestämmelse får medges i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 24, förutsatt att villkor som erbjuder likvärdiga garantier fastställs.

10. Exportbidrag beviljas inte för de produkter enligt artikel 1 som importeras från tredje land och återutförs till tredje land, såvida inte exportören bevisar

— att den produkt som skall exporteras och den produkt som tidigare importerades är en och samma produkt,

— att alla importtullar togs ut vid importen.

I sådana fall skall exportbidraget för varje produkt vara lika med den tull som togs ut vid importen, om denna tull är lika med eller lägre än exportbidraget. Om den tull som togs ut vid importen är högre än gällande exportbidrag, skall gällande exportbidrag tillämpas.

11. Efterlevandet av de volymgränser som följer av avtal som sluts i enlighet med artikel 228 i fördraget skall säkerställas på grundval av de exportlicenser som utfärdas för de referensperioder som avses däri och som gäller för de aktuella produkterna. Med avseende på fullgörandet av de skyldigheter som följer av jordbruksavtalet skall utlöpandet av en referensperiod inte påverka exportlicensernas giltighet.

12. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel, inbegripet bestämmelser om omfördelning av exporterbara kvantiteter som inte fördelats eller utnyttjats, skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 24.

Artikel 14

1. I den mån som krävs för att den gemensamma organisationen av marknaden för griskött skall fungera korrekt får rådet, i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget, på kommissionens förslag, i vissa fall helt eller delvis förbjuda tillämpningen av bestämmelser om aktiv förädling i samband med de produkter enligt artikel 1 som är avsedda att användas i framställningen av de produkter som anges i nämnda artikel.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår utomordentligt akut och gemenskapsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom aktiv eller passiv förädling, skall kommissionen genom undantag från punkt 1 besluta om de nödvändiga åtgärderna, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Rådet och medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft med omedelbar verkan och gälla i högst 6 månader. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom en vecka från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet inom en vecka från och med underrättelsen därom. Rådet får med kvalificerad majoritet bekräfta eller upphäva kommissionens beslut. Om rådet inte har agerat inom tre månader skall kommissionens beslut anses vara upphävt.

Artikel 15

1. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i enlighet med en bestämmelse häri, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

— Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.

▼M9

— Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 16

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som förtecknas i artikel 1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.

▼B

AVDELNING III

Allmänna bestämmelser

Artikel 19

De av produkterna i artikel 1.1, som är tillverkade av eller erhållna från produkter som inte omfattas av artiklarna 9.2 och 10.1 i fördraget, får inte fritt omsättas inom gemenskapen.

▼M11

Artikel 20

1. För att ta hänsyn till eventuella begränsningar av handeln inom gemenskapen, eller med tredjeland, till följd av åtgärder för att förhindra spridning av djursjukdomar får undantagsåtgärder vidtas i enlighet med förfarandet i artikel 24 för att stödja den marknad som påverkas av sådana begränsningar. Sådana åtgärder skall vidtas på begäran av den eller de medlemsstater som berörs. De får bara vidtas om den eller de medlemsstater som berörs har vidtagit veterinära och sanitära åtgärder för att snabbt kunna stoppa epizootier, och i den omfattning och för den tid som det är absolut nödvändigt för att stödja marknaden i fråga.

2. Gemenskapen skall delta i finansieringen av de undantagsåtgärder som avses i punkt 1 som vidtas i direkt samband med veterinära och sanitära åtgärder, med upp till 50 % av de utgifter som medlemsstaterna ådrar sig, och, om det gäller bekämpning av mul- och klövsjuka, med upp till 60 % av kostnaderna.

3. Medlemsstaterna skall säkerställa att, i det fall producenterna bidrar till finansieringen av medlemsstaternas utgifter, detta inte leder till en snedvridning av konkurrensen mellan producenter i olika medlemsstater.

4. Artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget skall inte tillämpas på medlemsstaternas finansiella bidrag till åtgärder enligt punkt 1.

▼B

Artikel 21

Om inte annat anges i denna förordning, skall artiklarna 92 94 i fördraget tillämpas på produktionen av och handeln med de varor som anges i artikel 1.1.

Artikel 22

Medlemsstaterna och kommissionen skall delge varandra den information som är nödvändig för genomförandet av denna förordning.

Bestämmelserna om delgivning och spridning av denna information skall antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 24.

▼M10

Artikel 24

1. Kommissionen skall biträdas av Förvaltningskommittén för griskött (nedan kallad kommittén).

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

▼B

Artikel 25

Kommittén får pröva varje annan fråga som hänskjuts till den av dess ordförande antingen på dennes initiativ eller på begäran av en företrädare för en medlemsstat.

Artikel 26

Vid tillämpningen av denna förordning skall hänsyn på lämpligt sätt tas även till målen i artikel 39 och 110 i fördraget.

Artikel 27

Om Italien använder sig av bemyndigandet enligt artikel 23 i rådets förordning (EEG) nr 2727/75 ([1]) av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål, skall rådet på förslag av kommissionen med kvalificerad majoritet vidta de åtgärder som behövs för att undvika en snedvridning av konkurrensen.

Artikel 28

1. Rådets förordning nr 121/67/EEG ([2]) av den 13 juni 1967 om den gemensamma organisationen av marknaden för griskött, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1861/74 ([3]), upphör att gälla.

2. Hänvisningar till den förordning som upphävs genom punkt 1 skall betraktas som hänvisningar till denna förordning.

Hänvisningar till artiklar i den förordningen skall läsas enligt jämförelsetabellen.

([1]) EGT nr L 281, 1.11.1975, s. 1.
([2]) EGT nr 117, 19.6.1967, s. 2283/67.
([3]) EGT nr L 197, 19.7.1974, s. 3.

▼B

Artikel 29

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1975.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA

Jämförelsetabell

Förordning nr 121/67/EEG	*Denna förordning*
Artikel 27	Artikel 26
Artikel 29	Artikel 27